

نوروز ۱۷۹ بدیع

پیروان نیک پیمان و صبور حضرت رحمان در سرزمین متبرک ایران ملاحظه نمایند

ای خواهران و برادران عزیز جان و روان،

در زمانی که این سطور را به میمنت عید نوروز و به مناسبت این روز فیروز خطاب به آن دل دادگان جمال جانان می نگاریم تا مراتب عشق و محبت این جمع را به شما عزیزان ابلاغ نماییم، اهل بهاء در سراسر دنیا هم خود را معطوف به تفکر و تعمق در مقتضیات مرحله جدیدی از مجهودات شان نموده اند و با هم و با هم اندیشان و با خیل عظیمی از آنان که بهبود عالم را خواستارند و خیر عالمیان را خواهانند به حشر و نشر و ملاقات و تبادل تجربیات مشغولند و در باره نحوه مشارکت در فرایند تقلیب روحانی و ترویج رفاه جوامع خویش بر مبنای تعالیم محیی عالم در حال شور و مشورتند. اخبار دریافت شده حاکی از استقبال بی سابقه یاران الهی و دوستان و یاوران آنان است که صف در صف در همایش هایی شرکت می نمایند که در نقاط مختلف دنیا و در سطوح متفاوت خصوصاً در سطح محلی در حال برگزاری است. این استقبال نشان دهنده قابلیت های فزاینده جامعه امر است و نیز نمایانگر استعداد روحانی و اشتیاق هر چه بیشتر مردم جهان برای دستیابی به یک حیات پویای روحانی و تحوّل عمیق در روابط اجتماعی بر مبنای اصل وحدت عالم انسانی.

یک صده کامل از شروع عصر تکوین که با صعود حضرت عبدالبهاء آن وجود بی همتا به عالم بالا آغاز گشت می گذرد. رشد جامعه امر الله در اولین قرن این عصر و گسترش انوارش به دورترین نقاط جهان و اقبال مقبلین اش از هر قوم و ملت و توسعه دایره مجهوداتش و ارتقای درجه بینش و آگاهی پیروانش در قبال رسالت خویش حقیقتاً عقول انسانی را متحیر و متعجب می نماید که بعد از غیاب مولای حنون، بندگان حضرتش در سراسر دنیا، آن مشت ضعفا، آن شیفتگان دلبر یکتا، آن دل دادگان، آن سوختگان آتش هجران و در حسرتش نالان و پریشان، چگونه با عزمی خلل ناپذیر و فداکاری بی مثل موفق به اجرای نصایح مولای بصیر در الواح نقشه ملکوتی شدند و مؤید به تحکیم و استقرار امر حضرت پروردگار بر چنین پایه ای متین. برآستی تأییدات قطره ها را دریا نمود و ذره ها را جلوه آفتاب عطا کرد.

در این حماسه نورا سهم عاشقان جمال ابهی و فارسان دلیر حضرت کبریا در مهد مبارک امر خدا بسیار عظیم است و در آینه تاریخ مشهود و نام بردن موارد بی شمارش طبعاً در این سطور ناممکن و نامقدور. نهی از

جوهر لازم و کوهی از دفتر واجب. مساعدت آن عزیزان به محافظه و پیشرفت امر الهی در هر مقطع از زمان تا سرحد امکان و به رغم هرگونه قید و حصر، لایق تحسین است و ستایش بی‌پایان و بدون شک آیندگان به شرح و تفصیل آن خواهند پرداخت. در این برهه تاریخی تأمل و تفکر در نتایج یک قرن کوشش و تلاش یادآور بیان متقن و پراوازه حضرت ولیّ عزیز امر الله است که با برشمردن دست‌آوردهای متعدد بهائیان جهان به تأثیرات جان‌فشانی احبای ستم‌دیده و غیور ایران اشاره می‌نمایند و با این بیان مبین، حقیقتی روحانی و سرّی از عوالم غیبی را به تصریح شرح داده می‌فرمایند: "... این نیست مگر از تأثیرات نافذۀ علقم جفا که چون عسل مصفاً متغمّسین بحر بلا در آن اقلیم پرابتلا سالیان دراز از دست اولوالبغضاء چشیدند."

آنچه بهائیان جهان در اثر صد سال جهد و تلاش و فداکاری و ایثار و آزمون و یادگیری کسب نموده‌اند که به ویژه در بیست و پنج سال گذشته شکل و هیئتی جدید و سازمان و نظم بدیع به خود گرفت، آنان را برای ادای رسالت روحانی و اخلاقی بسیار رفیعی آماده ساخته که هدف اصلی اش آن است که قوای آسمانی عظیمه‌ای که در هویت و جوهر امر جمال قدم برای اصلاح عالم نهفته است روز به روز به مقیاسی بیشتر به جلوه و ظهور درآید و به بنای اجتماع کمک نماید. به اختصار، بروز این قوا به معنای تقلیب عمیق درونی و برونی است و منظور پدیدار شدن خلق و خوی رحمانی، پیدایش سلوک و رفتار شایسته مقام انسانی، و تجلی وحدت و اتفاق در سطوح گوناگون اجتماعی. این قوای سازنده و خلاق مروج و مسبب ترقی روحانی و اخلاقی و فکری انسان‌هاست تا تمرکز بر تعلیم و تربیت مادی و معنوی نمایند و در علم و دانش و معرفت پیشرفت کنند، نسل جوان در مقام شهروندان خردمند و باوفا مجهز به مستلزمات خدمت به نوع بشر گردند، اقوام و قبایل و نفوس متنازع متحد و هم‌افق شوند، اندیشه‌ها و دیدگاه‌ها بر حول محور وحدت و یگانگی متفق و هماهنگ شود و این اصل اساسی و سایر تعالیم الهی از طرق عملی در حیات جمعی ظاهر گردد، ارکان اجتماع به مدد ازدیاد تعاون و خیراندیشی و هم‌کاری و هم‌بستگی تحکیم یابد و انسجام اجتماعی تقویت شود، نفوس حکم اعضای یک عائله یابند، جوامع متعالی و مترقی و متعهد به وجود آید، فرهنگ اجتماع از این ترقیات تأثیر پذیرد و آن را منعکس نموده تقویت و افزون نماید، و آن سه عامل اصلی در این اقدام جمعی، یعنی فرد، جامعه و مؤسّسات، هر یک در نفس خویش و در روابط با یکدیگر پیشرفتی شایان نمایند. علایم ظهور این قوا حتی در ابتدایی‌ترین اقداماتی که با الهام از تعالیم الهی انجام می‌گردد موجود است اما در آن نقاط، اعم از دهکده‌ها در مناطق روستایی تا محله‌ها در شهرهای بزرگ، که مشروع روحانی مراتب برتر پیشرفت را طی نموده و جمع‌کثیری از نفوس با ندای امر الله برای بنای اجتماع بر اساس تعالیم پروردگار هم‌صدا و هم‌آوا شده‌اند، اکنون حقیقتی است کاملاً آشکار و تأثیراتش بس پدیدار. در پیام اخیر این جمع مورّخ ۳۰ دسامبر ۲۰۲۱، فرایند یادگیری بهائیان جهان در این مسیر و انسجام حوزه‌های عمل جامعه اسم اعظم به تفصیل تشریح گشته و ملاحظه نموده‌اید که مرحله جدید مجهودات پیروان حضرت بهاء‌الله در یک ربع

قرن در سراسر دنیا معطوف به یادگیری در باره ظهور این قوای روحانی است و بروز و شکوفایی آثارش در نقاط مختلف عالم.

یکی از مهم‌ترین ترقیات جامعه امر مبارک در سالیان پایانی قرن اول عصر تکوین در بی‌شمار نقاط گیتی اینکه پویایی جوانان جامعه و فعالیت‌شان نه تنها در تحصیل کمالات و آماده نمودن خویش و ارائه خدمات به اجتماع نمایان بوده است بلکه گسترش بسیار چشمگیر ابعاد قیام عاشقانه آنان در مقام مشوق و محرک، همراه و رهنما، و هادی و حامی سایر افراد جامعه نیز به درجه‌ای رسیده که در اکثر ممالک جهان نسل جوان اکنون در صف مقدم جامعه هم‌گام با دیگران حرکت می‌نمایند و مسئولیت‌های بیش از پیش بر عهده دارند. مشاهده این قیام عاشقانه و بروز این شایستگی فزاینده، این جمع را بر آن داشت تا مشارکت آنان را در انتخابات بهائی در سن کمتر ممکن نماید. در حالی که مکتب مادّی‌گرایی در جوامع بشری اعم از غربی و شرقی فراتر از هر زمان دیگری نفوس را به تلاش برای دستیابی به خواسته‌های فریبنده و گذرا مشغول و سرگرم می‌دارد، به درستی تابندگی و درخشندگی جوانان بهائی در سالیان اخیر مصداق این بیان جمال مبارک شده است که می‌فرمایند: ”طوبی از برای نفسی که در اول جوانی و ریعان شباب بر خدمت امر مالک مبدأ و مآب قیام نماید و بحبش مزین شود ظهور این فضل اعظم از خلق سموات و ارض است.“

در این زمینه، نگرستن به جوانان عزیز بهائی در خطه مبارک ایران سبب مباهات این مشتاقان می‌گردد. روحیه استقامت آن عزیزان و تمسک‌شان به رسالت روحانی خود در مسیر خدمت به وطن مقدّس و مردمانش، علیرغم بی‌رحمی‌های بی‌شمار و بی‌عدالتی‌های بی‌حساب، آنان را سرمشق و الگویی برای جمیع جوانان عالم بهائی نموده است چرا که در میدان عشق و وفای جمال قدم جولان نمودند، هم در کسب خصایل روحانی و تحصیل دانش و بینش کوشا ماندند و هم در ادای مسئولیت معنوی خویش ساعی شدند. جوانان دلاور مهد امر الله باید بدانند که فخر عالم بهائی‌اند و مقصد والایی را که حضرت مولی‌الوری برایشان منظور داشته‌اند به دل و خاطر بسپارند: ”عبدالبهاء منتظر آنست که هر یک بیشه کمالات را شیرزبان شوید و صحرای فضائل را نافه مشکبار باشید.“

حال ای دوستان باوفا و دیرین جمال ابهی، هنگامی که دنیا منقلب است و نظمش متزلزل و مردمانش در بیم و هراس و در معرض خطرات و مشکلات و قلب هر انسان باوجدان دردآگین و سوزناک، هنگامی که عالم بهائی در قبال وضعیت جهان و جهانیان متعهد است تا رسالت روحانی و اجتماعی خود را بار دیگر به حدّ اکمل ادا کند و به ترویج فرهنگ صلح و وحدت و سازش و سلام در جمیع آفاق پردازد، مطمئنیم که آن یاران حضرت یزدان نیز کمر همت برمی‌بندند تا هر چه بیشتر در مسیر خدمت کوشا گردند و با همکاری با دیگر نفوس خیرخواه، مصمم به کمک به اجتماع در وطن مقدّس شوند، حلقه الفت بگسترند و دایره وحدت بگشایند، در اجرای تعالیم و

آموزه‌های پروردگار برای بهبود عالم تلاش کنند و تجربیات و یادگیری‌هایی را که در این مسیر کسب نموده و می‌نمایند در فضای مناسب با هم‌وطنان نیک‌خواه در میان‌گذارند، درگفتمان‌های مفید و متنوع اجتماع مشارکت بیشتر نمایند و با الهام از تعالیم الهی و با اتکا به تجارب جامعه خویش عملی بودن ابعاد مختلف اصول صلح و عدالت را در این عصر مشعشع نمایان کنند، به رفتار و کردار گواه نصایح حضرت پروردگار شوند و به عمل خادم عالم انسانی، توجه مخصوص به فرهنگ جامعه خود نمایند تا تعالیم الهی در حیات فردی و جمعی آنان هر چه بیشتر جلوه نماید و قابلیت‌ها بیش از پیش شکوفا گردد. آنچه تحسین این مشتاقان را برمی‌انگیزد این است که یاران آن سامان با وجود انواع محدودیت‌ها به وظایف روحانی خویش واقفند و تا حد امکان سعی در این داشته و دارند که از آموخته‌ها و یادگیری‌های خواهران و برادران روحانی خود در سراسر جهان بهره و نصیب برند.

زینت‌بخش ختام این کلام را بیانی است از حضرت عبدالبهاء که شعله مثل اعلایش در سالی که گذشت در هر دم و آن در قلوب و افکار و اعمال اهل بهاء تابان و فروزان بود. نطق کوتاهی که در آخرین ساعات سفر پرثمر آن طلعت نورا به خطه آمریکا در جمعی از پیروان حضرت کبریا ایراد شد با کلمات ذیل پایان یافت. ملاحظه نمایید که مرکز میثاق با چه بیانی شیوا اهداف ابدی بهائیان را تعریف فرموده‌اند و وظایف سرمدی مؤمنین را چون شاهد چکیده خلاصه نموده‌اند:

باری جمیع فکر شما این باشد که قلوب را مسرور کنید زنده زنده زنده زنده را مکدر کنید و هر یک از شما باید بقدر امکان بعالم انسانی خدمت کند سبب تسلی خاطر هر محزونی باشد و هر ناتوانی را معاونت نماید هر فقیری را معین باشد هر بیماری را پرستار باشد هر ذلیلی را سبب عزت باشد هر خائفی را سبب امنیت باشد مختصر این است هر یک از شما باید مانند چراغی باشد و انوار فضائل انسانی از او ساطع باشد امین باشد صادق باشد مهربان باشد عقیف باشد عصمت داشته باشد نورانی باشد روحانی باشد ربّانی باشد ملکوتی باشد الهی باشد بهائی باشد.

ای یاران مهربان، فرارسیدن سال نورا به شما عزیزان جان و جمیع مردمان پاک‌دل ایران تبریک می‌گوییم و در اعتاب مقدسه برای همگان پیوسته به دعا و استدعا مشغولیم که ستیزه‌ها و منازعات پایان یابد و انوار صلح و آشتی بتابد و سرپرده یگانگی در قطب آفاق افراخته گردد.

بِسْمِ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ